

blandt Andet som Noget af det Allerbesvær-
ligste, at han ikke kunde faae nogen Spion;
thi det holsteenske Folk var allerede dengang
saa opsat imod Danstheden og Dansthedens
Sag, at det ikke var muligt for General Ewald
at faae nogen sikker Underretning om Fjendens
Stilling. Men, naar vi nu ville betænke, hvad
det har at betyde, at dette skete i 1813, altsaa
efterat Holsteen ved Oplosningen af det
gamle tyske Keiserrike var kommen ind under
Danmark og havde gennemgaaet de blodige
Krig fra 1806 til 1813, og ved at være i For-
bindelse med Danmark havde været fritaget
for at sende sine Sønner til at tjene ved den
franske Armee, ligesom ogsaa været fritaget for
alle de Ulykker, som alle Tyskerne maatte prøve
ved at følge Napoleons Fane ind i Rusland
og der styrte i 100,000 Mennesker, naar vi,
betænke, at der umiddelbart efterat Holsteen
havde haft en saadan Erfaring, efterat det
havde faaet at vide, hvor godt det var at
være under Danmarks Binger, dog alligevel
allerede dengang der herskede en saadan Stem-
ning mod Danstheden, at de ikke engang vilde
laane os en Spion, og at der Ingen var, som
vilde give os en Haandskriftning, hvad der var saa
meget mere mærkeligt, som, saavidt jeg kan huske,
dog mange holsteenske Soldater maatte lufte
deres Dine i Slaget ved Sehested — hvorledes
skulle vi da, naar Befolkningen allerede den-
gang var saa haard og trædt imod de Danske,
nu kunne vente, at, naar der nu oprettes en
Toldlinie omtrent paa samme Strækning, at
saa det selvsamme Folk ikke skulde gjøre alt
Muligt for at smugle? Jeg anseer det for
umuligt, og jeg vil raade Thinget til ikke at
gaae ind paa at flytte Toldlinien derhen; thi
med de Holstenere kan man ikke have Noget
at bestille.

Tscherning: Den ærede Taler, der sidst
satte sig, befinder sig i en fuldkommen Bild-
farelse. General Ewald levede ikke i 1813.
(Lindberg: Det var maaskee et feilt Navn;
jeg har ikke Rapporten med Navn under).
Jeg antager, at det Hele beror paa en Mis-
forstaaelse og maa opfattes ganske anderledes.
General Ewald levede og commanderede en
Afdeling danske Tropper, som var med en Af-
deling af den franske Armee for at opfange

General Schill, som i hele Tyskland og til-
deels ogsaa i Danmark betragtedes som en Be-
frier for det, man dengang kaldte det franske
tyranniske Nag. Det er muligt, at General
Ewald dengang kan have indmeldt, at han
ingen Spion kunde faae imod den nysnævnte
Mand og ingen Efterretning om, hvor de schil-
ske Tropper vare. Der var en meget god Grund,
hvorfor han ikke kunde faae denne Oplysning,
fordi de nemlig flyttede saa ofte, at Ingen i
Grunden vidste, hvor de vare (Lindberg: Det
nei, det var slet ikke denne Sag!). Hvad
nu derimod angaaer Aarene 1813—1814, saa
var det umuligt for nogen dansk Soldat, no-
gensteds at faae en bedre Modtagelse end den,
vi fandt rundt omkring i Holsteen. (Lindberg: Det
benægter jeg!). Ja, men jeg ved det; og
jeg har været hos disse Folk og spiist deres
Mad og siddet ved deres Bord. Jeg har
saaet Godt og Gavn af dem; jeg har seet
dem komme ud til os og langvejsfra bringe
Mad til os, som ellers vilde havde sultet, og
det af deres egen Tilskyndelse. Vi have
haft saa hyperlige Qvarterer og saa god en Be-
handling under alle disse Forhold her i Holsteen,
som man kan faae nogetsteds. Men det at
faae Oplysning om Fjenden, det er yderst vans-
keligt. Dengang de fjendtlige Tropper i 1848
vare rykkede ind i Jylland, var det os næsten
umuligt at faae nogen som helst, blot nogenlunde
paalidelig Oplysning om dem. Om Fjenden,
som stod midt i et Land, om hvis gode Sin-
delag og Patriotisme Ingen kunde tvivle, kunde
vi saa godt som ingen Oplysning faae; og de
Oplysninger, vi fik, vare af den Bestaafenhed,
at den ene nævnte 10,000, naar den anden
nævnte 1000; En sagde os, der er paa det
Sted 10,000 Mand tilstede, naar den anden
ligesaa troværdige Mand sagde: der er 1000.
Det at faae paalidelig Oplysning under saa-
danne Omstaendigheder, er noget overorden-
ligt sjeldent, saa at jeg er fuldkommen over-
bevist om, at paa Bunden af hele denne Ar-
gumentation maa være en fuldstændig Misfor-
staaelse. De holsteenske Tropper, som udgjorde
Hovedstyrken af den Deel af Armeen, der den-
gang var i Jylland, viste en ganske udmærket
Tapperhed, og havde deres Navn for den
danske Armee paa en hæderlig Maade, og, skulle